

גברים רבים. בין השאר הכירה גם את ארתור קריק, נשיא חברת הפצת הסרטים האמריקאית הגדולה ונייטד ארטיסט. קריק, עורך דין יהודי ועשיר מופלג, הוא ידידו האישי של מיצ'ו וייסנאל וייסנאל, שקיבל מקרים במצגת את הסרט מטביט לעולם ב־80 יום. שהכנסותיו יוקדשו לקרן חינוך על שם מייק טוד יוצר הסרט, הומיין את קרים לביקור במכון. שם פגש קרים את הדוקטור דנון. בעוד חודש הוא עומד לשאתון לאשה. אבל המדענית מחוייך את אהבה בינתיים בישראל. היא שיכנעה את קרים לבנות את ביתם המשותף ברחובות.

בטחון

סכין בגב

למשרדי הממשל הצבאי, איזור התיכון, הגיע יוסף שבו (55) כשהוא מצויד בתוך כירים והמלצות של המוסדות הסוציאליים של רעננה וכפר-סבא. "הגיל תושב מעברת כבר נחמן", נאמר בהמלצות, "נא לעזור לו להתפרנס מעבודתו: משחיו סכינים". המושל הצבאי ונציגיו בכפרים לא ראו כל רע בכך, שיוסף שבו ישחין את סכיניו הם של הכפרים. שבו היה יוצא בוקר-בוקר מבתו במעברת כבר נחמן, בוחר לו כבר אחד לעבודת יומו, סיבב בין בתי הפלאחים ומשחיו את סכיניהם, להבי חרמשיהם ומג'יהם לתמורת סכום פעוט. פקודי הלשכה הסוציאלית נשמו לרווחה. תיק נוסף מתיקיו הם של הקשים לסידור נסגרי.

ביום בו נסגר תיקו של יוסף שבו במשרד רדי הלשכה הסוציאלית, נפתח לו תיק ב' משרד אחרי: משרדם של שירותי הבטחון. "שבו מסתובב בכפרים כשהוא מצויד ב' גנראטור חשמלי להשחות הסכינים", נאמר באחד הדיווחות השיגורתיים.

פגישה על הגבול. העובדה שליוסף שבו יש גנראטור חשמלי עוררה את חשדות אנשי הבטחון, ובצדק. "מהיכן למקרה סוכן ציילי כזה קסף כדי לקנות גנראטור חשמלי להשחות סכינים? כל הסכינים שהוא משחיו ביום אחד גם יחד, אינם מספיקים לכיסוי הוצאות ההשקעה בחמש שנים", טען נא אנשי הממשל בדו"חותיהם השוטפים.

בעבור שבועות אחדים נמסר דו"ח נוסף על יוסף שבו. "משחיו הסכינים נראה ב' כבר טיבה בחברת בחורה צעירה יהודיה", מסרו מודיעי הממשל, "יש לפתוח בחקירה". החקירה נסתיימה בתוצאות מפתיעות. עיי קוב ממושב אחרי יוסף שבו קבע כי הש"ח חזת הסכינים היא רק מקצוע צדדי בשבילו. מקצועו הראשי: מסירת אינפורמציה ב"ח חוגית-סודית לקציני הלגיון, איתם היה נפ' גש בספרו הנבול.

השבוע הובא יוסף שבו לבית-המשפט המחוזי בתל-אביב. הגנראטור החדיש ואנשי ההשחנה נשארו בהחזקת המשטרה. גליון האישום, לפיו הועמד לדין: "נאשם בנסיון להשיג ידיעות סודיות מתוך כוונה לפגוע בבטחון המדינה ובהסתננות לידון". הסכין שניסה משחיו הסכינים לתקוע בבגדה של המדינה, הפך לבומארג, פגע בו עצמו.

משטרה

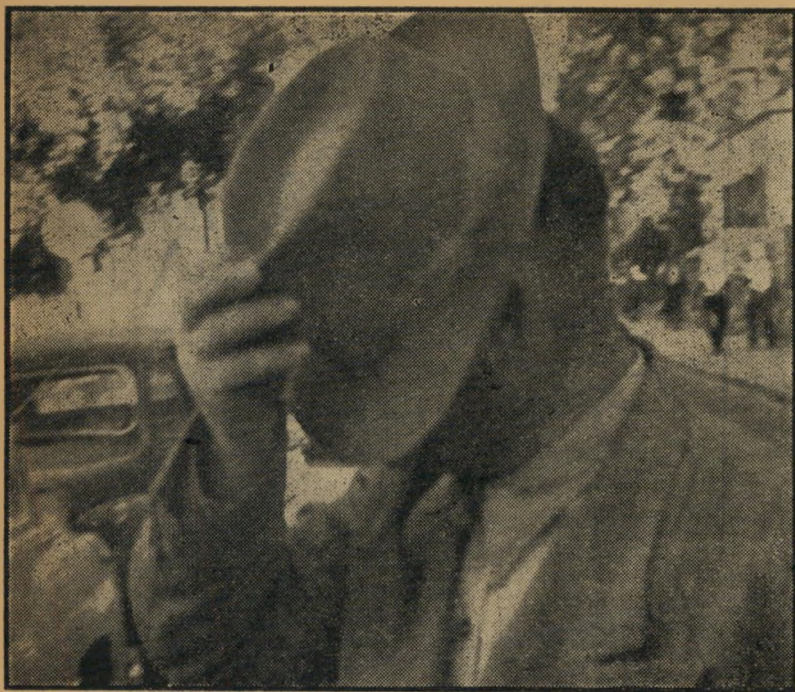
"הגיל יועמד לדין"

בקבוק החוקה שקנה לקוח אלמוני ממש כוכבי בעל חנות למשקאות חריפים בתל-אביב, לא מצא חן בעיניו מן הרגע הראשון. בכל זאת, בגלל הכירותו הישנה עם כוכבי, שכנו לרחוב מגוריו, לקח הקונה את הבקבוק, הניח אותו בארון המשקאות לקראת חג הפסח המתקרב ובא.

ליל הסדר פתח הקונה את הבקבוק, גמע ממנו גמיעות אחדות. "חמוץ", פלט במהירות ורקק מפיו את המשקה. הוא נטל את הבקבוק, חזר לחנותו של כוכבי, ביקש לקבל את כספו בחזרה. כוכבי לא נמצא אותה שעה בחנות. בנו סירב להחזיר את הכסף. הקונה חזר לביתו, עם הבקבוק.

אחרי שעות אחדות, התחוללה הדרמה הגדולה בביתו של הקונה. כוכבי ובנו התפרצו לדירתו, בתלוצו ממנו להחזיר להם את הבקבוק בעל המשקה החמצמצץ. כשסירב האיש לתת את הבקבוק, איים למסור אותו למשטרה למען תבדוק את תוכנו במעבדה. היה, ביקשו כוכבי ובנו לקחת אותו בכות. המשטרה הוזעקה למקום, אחרי שהשכנים הודיעו למוקד על תגרה בבית הסמוך. עצרה את כל הנוכחים. הבקבוק הוחזר.

ביקור במשפירתי בלידה. הקונה עקב אחרי חקירת המשטרה בענין רב. הוא ידע כי לכוכבי קשרים אמיצים במוסדות הממשלתיים. עכבר, אחרי שהורשע על מכירת ספירט טהור בחוקת משקה חריף, שגרם לאבדן כושר-ראייתו של אחד מלקוחיו

חשוד בהברחה חיימוביץ'
ג'יף ברחוב

תיו, הצליח כוכבי בכל זאת לקבל בחזרה את הרשיון למכירת משקאות חריפים. כגיטו של אחד מראשי העיריות הגדולות בישראל, היה כוכבי סבור כי הוא מחוסן מכל פגיעת החוק, בו פגע הוא בעצמו. אולם המתלונן לא נח ולא שקט. משראה כי עוברים כמה חודשים ושום תיק לא נפתח נגד כוכבי בעוון תקיפת והתפרצות ל' דירה פרטית, פנה בתלונה למפקח הכללי של המשטרה. הוא סיפר במכתבו על הש' תלשלות העושים, ביקש מן המפקח הכללי להתערב אישית בחקירה. הוא מסר גם במכתבו כי הקציין קוטלר, אחד מקציני ה' נפה הצפונית של המשטרה בתל-אביב, סירב לגבות עדויות מספיקות בתיק, התייחס ב' זלזול למקרה כולו.

ימים אחדים אחרי ששלח את המכתב למפקח הכללי, פקדו שוטרים את ביתו של המתלונן, קרוב לחצות. "אתה הגשת תלונה נגד הקציין קוטלר? שאלו שוטרי הניידת, "למה הגשת תלונה? בוא בבוקר למשטרה." בבוקר פנה האיש למשטרה. הקציין קוטלר שאל גם הוא מדוע הגיש תלונה, הוא ביקש ממנו את כתובותיהם של העדים, שכבר היו פעם במשטרה ביום התגרה ושי' הקציין קוטלר סירב או לגבות את עדויות' תיהם. אחרי שמסר את העדויות ותיק ה' חקירה הושלם, קיבל המתלונן גם את תשובת אחד מקציני המטה הארצי של המשטרה, אליו העביר המפקח הכללי את תלונתו ל' בירור: "הוגש תיק פלילי נגד משה כוכבי", נאמר בתשובה, "הנל' יועמד לדין".

הברחות

הלוויתנים נשארו בחו"ל

הגייס שחגה בקירבת רחוב הכרמל בתל-אביב עורר את חשדו של דוד ליזורוביץ. הוא סקר אותו פעם אחת ושניה, הציץ לתור' כו על מנת לראות מי הם יושביו. ליזור' ביץ' לא הכיר אף לא אחד מהם. הוא הס' תכל פעם נוספת, רמז בראשו לחבר מרדכי חיימוביץ, שחיכה בצידו השני של הכביש, נכנס יחד אתו לאחד הבתים.

כשיצאו ליזורוביץ' וחיימוביץ' מן הבית, אחרי דקות אחדות, המתין להם עדיין הגייס בצד המדרכה. השניים היו עמוסים בשתי חבילות ארזות. כשהחלו לצעוד לעבר ה' פינה, זינק הגייס אחריהם. אורחים שקפצו מתוכו, עיכבו את ליזורוביץ, תפשו גם את חיימוביץ' שניסה לברוח. "אתם עזו רים", הודיעו יושבי הגייס לשניים, "אנחנו אנשי מדור הפיקוח של משרד האוצר".

השבוע, אחרי עיקוב ממושך, עבודה עזר' מה של איסוף ידיעות שיטתי, פעולת מודי' עין מוצלחת ומבצע מעצרים נושא-פרי, יכלו ראשי מדור הפיקוח של משרד האוצר לשפ' שף את כפות ידיהם בסיפוק. "חטלנו את רשת ההברחה הגדולה ביותר שפעלה בישראל מאז הקמתה", הכריזו רשמית, "בקרוב מאוד נביא את ראשי הרשת וסוכניה לדין". העובדה שבישראל פעלה רשת הברחה בינלאומית, ובהדאי פועל עוד מספר לא קטן של רשתות מקבילות, לא היתה נסתרת גם מעיניו של אחרון האורחים במדינה.

רחובות תל-אביב והערים האחרות מלאות בסוחרים ורוכלים, המציעים לאור השמש פונסי הניאון סכיני-גילוח, עניבות, עטים נובעים ותכשיירי-מניעה מתוצרת זרה, מצ' רכים החייבים כולם במכס ומיסי בלו ו' שתויו האוצר אינם מרובקים עליהם. הרוכ' לים מקבלים כמובן את מרכולתם ממחסן מרכזי. היכן הוא המחסן, מי הם בעליו וכיצד מגיעה הסחורה למחסן זה — אלה היו השאלות ששקחי האוצר היו חייבים לענות עליהן, תוך כדי ריכוז ההוכחות המספיקות להבאתם של העוברים על החוק לדין, ולהעששתם.

ממצריים, ירדן והלבנון. כל פעולת העיקוב לגילוי רשת המבריחים היתה עמו' סת פרטים. פקחי האוצר עקבו אחרי הרוכ' לים, כדי לגלות מי הוא המספק להם את המצרכים. אחרי כן היה צורך לעקוב אחרי הספקים, כדי לדעת כיצד מגיעה אליהם ה' סחורה ומי מביא אותה; אחרי כן נערך עיקוב אחרי הסוחרים הגדולים.

התוצאות היו מפתיעות: פעולות העיקוב הביאו את הפקחים הרחוק אל מחוץ לתל-אביב. התברר כי רשת ההברחה משתרעת אל מחוץ לגבולות המדינה. ראשיה, היוש' בים בחדאי באירופה או באחת מארצות אפריקה, שכרו את אנשיהם גם במצרים, ירדן והלבנון. בחשכת הלילה, על דבשות גמלים, מבריחים שכיריהם את הסחורות ל' ישראל, מסיעים אותן במכוניות מיוחדות אל הערים, מוכרים אותן בעזרת הרוכלים. דוד ליזורוביץ' (42) ומרדכי חיימוביץ' (50), היו אנשי הקשר בין מחסנאי הרשת לרוכלים חקטנים. באותה שעות כה נעצרו

חשוד בהברחה ליזורוביץ' (משמאל) ובלש גמלים על הגבול

את הכסף לפי ההוראות שנתת לי", טען, "את חייבת לפרוע לי את הסכום כולו". **פקדון לרידתורה.** כמנהג אנשים דתיים פנו גולדברג ופלד אל הרב איסר פרוקל ברחוב יהודה הלוי 41 בתל-אביב. הרב שמע את טענות הצדדים, הסכים להי' כנס לדיון רק אחרי שוהבה פלד תפקיד בידייו את 6000 הל"י, תחייב לשלמן ל' גולדברג אם אמנם יפסוק הרב כך.

ביור דין התורה נמשך זמן רב. גול' ברג היה חולה, הרב היה עסוק וזהבה ש' היתה זקוקה לכסף. ברבות הימים ס' הרב פרוקל להמשיך ולהחזיק בסכום ד' קדון, העביר אותו לאדם שלישי. פלד, היתו זקוקה לכספה, לא יכלה לחכות, סיפרה את הענין כולו לגיטה, תושב פלורנטיין בשם הינשטוק. הלכה יחד לרב פרוקל באותה שכונה: "תעזור ביקשו השניים מן הרב, תפנה בבקש פרוקל ברחוב יהודה הלוי".

הרב של פלורנטיין פנה לחברו, התקיף הצליחה פלד לקבל את מ' פה. בשבוע שעבר, בעוד הוא מס' זרת שארית הכסף, בקרא הרב "האם תוכל לזהות את הירש וישע' נשאל הרב עלידי ע.מ.מ. ישע' ראש הענין הכלכלי במטה מחוז' היהויו נערך בהצלחה. כשחטח' קל על הודעתו, נודעה לו גם ד' מבלי דעת הפך אחד העדים ש' משפט הברחה-הענק בסכומים מחצי מיליון דולאר. גולדבר' מראשי הרשת פלד היתה את

הם בתל-אביב, ערכו פקחי האוצר מצוד מקיף ברחבי הארץ, עצרו את מבריחי ה' גבול, נהגי המוניות והסנדורים שהובילו את הסחורה ואלה שעסקו בקבלתה ליד הגבול, בתוך ישראל. העצורים הובאו לשופט ה' שלום, נעצרו לחקירה. קציני האוצר שמואל תהילה, משה לנדאר וג'מילי יכלו להתפאר בהצלחתם. אך כמו תמיד, גם הפעם, נש' ארו הלחיתנים מחוץ למונה: אלה המשיכו לנהל את עסקיהם הבינלאומיים הרחק מ' חוץ לגבולות ישראל, נשארו מחוסנים מפני ידיו המענישות של החוק.

מטבע חוץ לקודה

אל הרב יצחק ידידיה פרוקל, רבה של שכונת פלורנטיין, באה זוהבה פלד כשתלר' נה בפיה: "גוזלים את כספי, רבי", אמרה לרב, "נתתי 6000 ל' לפקדון בדין תורה ולא החזירו לי אותם".

המעשה שיפרה זוהבה פלד לרב פרוקל היה פשוט ביותר: לפני חודשים אחדים רצתה פלד להעביר כסף לבעלה שישב או בקונה. היא פנתה לצבי (הירש) גולד' ברג, סוחר תל-אביבי שהמליצו עליו בפניה, ביקשה ממנו לערוך את העסקה. גולדברג היה צריך להעביר הוראה בכתב סתרים לשותפיו שבקנה, לקבל מהם אישור כי אמנם שולם הסכום בדולארים לבעלה של פלד, ואחרי כן לקבל ממנה 6000 ל"י. אולם העסקה לא בוצעה כהלכתה. כש' הגיעה הוראתו של גולדברג לקודה, לא היה כבר פלד הבעל במדינה זו. בכל זאת תבע גולדברג זוהבה פלד את הכסף: "העברתי